

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/257/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115202416
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4115202416.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: C. A., bytom F. G., H. XXX, zastúpená Mgr. Janou Hoksovou, advokátkou, Volkovce, J. Kalinčiaka 13, proti odporcom: 1. G. I., bytom F. G., M. XXX/XX, 2. Q. N., bytom F. G. XXX/XX, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 9. marca 2015 č. k. 9C/50/2015-209, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorého sa domáhala návrhom doručeným súdu dňa 03. 02. 2015 a ktorým žiadala, aby súd uložil odporcom zákaz dočasne sa priblížiť do vzdialenosti 50 m k miestu jej trvalého bydliska na adrese F. G., H. č. XXX a zákaz priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť 100 m. Navrhovateľka návrh na nariadenie predbežného opatrenia zdôvodnila tým, že po rozvode manželstva s odporcom v prvom rade sa odporca napriek tomu, že žije v inej domácnosti s odporkyňou v druhom rade, vyhráza, pokračuje v prenasledovaní navrhovateľky, v obťažovaní, narúša jej pokojné bývanie, obaja odporcovia ju obťažujú v neskorých nočných hodinách a to napriek tomu, že odporca v prvom rade bol uznaný vinným z priestupkov, vyhráza sa aj jej rodinným príslušníkom, z čoho vznikajú obavy o jej život. Uviedla tiež, že v súčasnej dobe prebieha konanie o úpravu styku s maloletým F., ktorý jej bol zverený do starostlivosti, keďže odporca v prvom rade nerešpektuje dohody rodičov, narúša zdravý vývoj a psychiku dieťaťa. Mieni podať návrh súdu vo veci samej, ktorým by sa odporcom trvalo zabránilo približovať sa k jej osobe, ako aj k miestu jej bydliska.

Súd prvého stupňa posúdil návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa ustanovení § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 písm. e/, f/, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“). Návrh na nariadenie predbežného opatrenia v požadovanom rozsahu navrhovateľkou považoval za nedôvodný, pretože by išlo o neprimeraný zásah do práv odporcu a to v súvislosti s právom na slobodu pohybu a pobytu. Je pravdou, že navrhovateľka má tiež právo na ochranu svojich základných práv a to ochranu života a zdravia, svojho obydlia, pričom ňou požadované zákazy sú požadované v neprimeranom rozsahu a aj vzhľadom na úpravu styku odporcu v prvom rade s maloletým dieťaťom, nie je možné vyhovieť návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia. Z priestupkových spisov mal za preukázané pretrvávajúce nezhody rodičov maloletého F., ktorý je v súčasnej dobe v starostlivosti navrhovateľky, pričom odporca v prvom rade má právo s dieťaťom sa stretávať. Za neopodstatnený považoval tiež návrh navrhovateľky na zakázanie pobytu odporcovi v miestach, kde sa pohybuje a zdržiava navrhovateľka, ktorú vedomosť môžu a nemusia odporcovia mať, navyše za situácie, že na týchto miestach sa môžu zdržiavať bez toho, aby mali vedomosť o tom, že sa tam zdržiava aj navrhovateľka. Nepribližovanie sa do vzdialenosti 50 metrov k miestu bydliska navrhovateľky by bolo taktiež neprimeraným zásahom do práv odporcov na slobodu pohybu, pričom za hranicami pozemku, kde má navrhovateľka trvalé bydlisko majú právo sa po verejnom priestranstve slobodne pohybovať, ich osobná sloboda nemôže

byť obmedzená požadovaným predbežným opatrením. Taktiež nemal preukázanú dôvodnosť návrhu nariadenia predbežného opatrenia vo vzťahu k odporčyni v druhom rade, nakoľko tvrdenia navrhovateľky neboli preukázané, nebolo preukázané, že by sa dopúšťala konania, ktorými by zasahovala do pokojného života navrhovateľky a jej rodiny. Zároveň poukázal na skutočnosť, že aj v súvislosti s realizáciou úpravy styku odporcu v prvom rade s maloletým F., ktorého je povinný vyzdvihnúť pred jeho bydliskom a odovzdať dieťa matke pred miestom bydliska maloletého dieťaťa, nie je možné zároveň zakázať odporcovi v prvom rade približovať sa na vzdialenosť 50 metrov k miestu bydliska navrhovateľky, ktoré je miestom bydliska i dieťaťa a práve v tomto mieste dochádza k prevzatíu a odovzdaniu dieťaťa medzi rodičmi. Tiež zákaz priblíženia k navrhovateľke na vzdialenosť 100 metrov je z tohto pohľadu neakceptovateľný. Navrhovateľka uviedla, že sa mieni domáhať uloženia povinností odporcom, ktoré majú byť obsahom petitu návrhu vo veci samej, čím by v prípade vyhovenia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd prejedlikoval práva a záujmy účastníkov, ktoré majú byť predmetom konania o návrhu vo veci samej. Navrhovateľka neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania inými právne relevantnými dôvodmi, preto súd prvého stupňa jej návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadla odvolaním navrhovateľka, dôvodiac, že sa týmto návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáha svojho ústavného práva slobody pohybu a pobytu bez neoprávnených zásahov zo strany odporcov, ďalej ústavného práva na ochranu jej života a zdravia, na ochranu svojho obydlija, ktoré podľa jej názoru majú vyššiu váhu požadovanej ochrany, ako zásah do slobody pohybu a pobytu samotných odporcov. Navrhovateľka jasne zdôvodňovala nutnosť dočasnej úpravy, keďže správaním odporcov je jej opakovane zabraňované domôcť sa ochrany svojich práv. Odporcovia sa opakovane dopúšťajú takeého konania, ktoré je v rozpore nielen s dobrými mravmi, ale aj so zákonom. Súd mohol vymedziť výnimku v čase, kedy sa styk otca so synom má realizovať a rovnako nikdy netvrdila, že odporcovia sa nemôžu slobodne pohybovať na miestach, kde sa práve ona nachádza, ale práve súdnym rozhodnutím by sa odporcom zabránilo k nej priblížiť. Navrhuje odvolaciemu súdu zmeniť napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že v plnom rozsahu vyhovie návrhu navrhovateľky.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa (§ 205 ods. 1, ods. 2 OSP), viazaný dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Zároveň postupoval podľa ustanovenia § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 74 ods. 1 OSP pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Účelom predbežného opatrenia je rýchla, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci prípadne ešte nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia (exekučného titulu). Jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, pričom zásadne neprejedlikuje práva a

záujmy účastníkov riešené v konaní vo veci samej. Nariadenie predbežného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v daných právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvoril nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Predbežné opatrenie je opatrením dočasným, ktorého trvanie je obmedzené a môže byť zrušené. Na nariadenie predbežného opatrenia sú kladené požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu. To znamená, že musí mať zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle. Zákonná úprava postupu pri vydávaní predbežného opatrenia vyžaduje, aby navrhovateľ súdu preukázal, že je tu obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Táto formulácia nedokladá, že by navrhovateľ musel preukázať, že skutočne výkon rozhodnutia bude ohrozený, je však nutné osvedčiť okolnosti, ktoré svedčia o tejto obave. Okrem tvrdenia a osvedčenia právneho vzťahu sa vyžaduje tvrdiť a osvedčiť nárok alebo právo, ktoré je ohrozené. Predbežné opatrenie pôsobí len do budúcnosti a je predbežne vykonateľné (vykonateľnosť od jeho doručenia pred jeho právoplatnosťou). Predbežná ochrana totiž nepatrí akémukoľvek právu, alebo nároku vyplývajúcejmu zo súkromnoprávneho vzťahu. Tvrdiť a osvedčiť treba také právo alebo nárok, ktorého porušenie alebo ohrozenie môže efektívne chrániť aj pred predbežným opatrením, nielen rozhodnutím vo veci samej. Keďže nenakladanie s vecami alebo právami (na základe v predbežnom opatrení uloženého zákazu nakladania, ktorým treba rozumieť disponovanie s vecami alebo právami prostredníctvom právnych i faktických úkonov), má nielen zabezpečovací, ale aj preventívny charakter, je preto potrebné náležite skúmať objektívnosť (osvedčenie) obavy navrhovateľov zo zmarenia výkonu súdneho rozhodnutia a to, či určené nenakladanie nepresahuje ústavné a zákonné limity obmedzenia odporcov (ako vlastníkov nehnuteľností) v ich právach a nespôsobuje tak neprimeranú škodu.

Pred nariadením predbežného opatrenia súd vychádza z jeho vymedzenia uvedeného v návrhu a skúma, či je dostatočne dôvodný a ďalej skúma skutkové okolnosti vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Zákaz nakladania s vecami alebo právami, resp. zdržanie sa nejakej činnosti, uloží takým spôsobom, aby nenarušil činnosť účastníka, ktorá je nevyhnutná pre plnenie jeho povinnosti voči tretím osobám, resp. aby neúmerne nezasiahol do jeho základných práv.

Nariadiť predbežné opatrenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa potvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná a v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav. Navrhovateľ predbežného opatrenia musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, t. j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov z dôvodu, aby sa neskúmali iné záujmy na vydanie takéhoto rozhodnutia súdu.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je správne a dostatočne odôvodnené, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za potrebné, v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí. Odvolací súd na dôvazok len dodáva, že nie je možné dožadovať sa ochrany základného ústavného práva navrhovateľkou potláčaním, resp. obmedzovaním toho istého základného ústavného práva odporcov v prvom a v druhom rade. Právo odporcov v prvom a v druhom rade na slobodu pohybu je taktiež zaručené Ústavou Slovenskej republiky a nie je možné vyvyšovať právo jedného účastníka nad právom iného účastníka za situácie, ak nie je zrejme a preukázané, že by odporcovia v prvom a v druhom rade zámerne, úmyselne a v miere prevyšujúcej jej únosnosť porušovali toto základné právo navrhovateľky. Súd prvého stupňa zo spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P 28/2014, 13P 323/2013 zistil, že odporca v prvom rade má právoplatným rozhodnutím súdu upravené stretávanie sa s maloletým F., ktorý je zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Za tejto úpravy styku otca s maloletým F., ktorý si ho má prevziať pred miestom bydliska dieťaťa (čo je miesto bydliska matky, ku ktorému žiada odporcom v prvom a v druhom rade zakázať sa priblížiť na 50 metrov) a zároveň ho matke tu aj odovzdať (pričom matka navrhuje uložiť odporcovi zákaz sa k nej priblížiť na 100 metrov), je potrebné takýto návrh považovať za neakceptovateľný, čím by sa zmarila realizácia styku otca s maloletým F..

Odvolací súd dodáva, že v prípade predbežného opatrenia môže ísť iba o dočasnú úpravu pomerov, pričom navrhovateľka ani v podanom odvolaní neuvádzala konkrétne skutočnosti, ktoré by jej tvrdeniam

o správaní sa odporcov v prvom a v druhom rade nasvedčovali. Odvolávala sa iba všeobecne na jej základné práva zakotvené v Ústave Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu preto aj odvolací súd v súlade so súdom prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľka neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi ňou a odporcami v prvom a v druhom rade. Navyše, odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľka vôbec nešpecifikovala, čoho sa vo veci samej mieni domáhať, iba opätovne všeobecne uviedla, že zvažuje podať žalobu vo veci samej, ktorej by odporcom trvalo zabránila približovať sa k jej osobe, ako aj k miestu jej bydliska. V prípade takto podanej žaloby vo veci samej by vyhovením jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd prejedikoval toto rozhodnutie, čo je neprípustné.

Odvolací súd preto, konštatujúc správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.